

Universitätsbibliothek Paderborn

Instructio Practica ...

De Conversatione Apostolica A Curatoribus Animarum piè & fructosè
instituenda - Complectens vatios & solidos modos juvandi & consolandi
diversorum Statuum Personas afflictas, præcipuè ægras & captivas

Lohner, Tobias

Dilingae, 1677

§. 9. Quomodo consolandi sint, qui graves tentationes patiuntur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48248](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48248)

§. IX.

Quomodo consolandi sint, qui graves tentationes patiuntur.

I. In primis his quoque exemplum Christi ob oculos ponatur; nam, ut rectè S. Hieronymus in c. 6. epist. ad Gal. discurret: *Si Salvator noster tentatus est, quis potest esse securus, tentatum se vita huius maria transire?*

II. Conditionem vitæ humanæ in memoriam illis revocet, quæ, teste Jobo c. 7. est militia super terram; unde rectè pius Asceta l. 1. c. 13. ait: Non est homo securus in tentatione, quamdiu vixerit, quia in nobis est, unde tentamur, ex quo in concupiscentia nati sumus. Quam ob causam Christus non iussit nos orare, ut non habeamus tentationes, sed ut non inducamur, id est, vincamur ab illis.

III. Considerare illos jubeat, quòd, teste S. Jacobo, fidelis sit DEUS, atque adeò non passurus sit, ut ultra vires tententur; si enim, ut rectè discurret S. Ephrem. s. de patient. Homines, cum tam parùm sciunt, sciunt tamen discernere, quantum oneris singula jumenta ferre valeant, tantùmque imponunt, quantum eorum vires tolerant: Si etiam Figulus vasa efformans novit, quantum ea tempore in igne relinqui oporteat, ne, si diutius relinquat, adurantur; si minùs, dissolvantur; quantum magis DEUS, cujus est infinita potentia & sapientia, novit, quibus tentationibus & probationibus indigeant animæ ipsi placere volentes, neque maiòres permittet, quam ipsarum utilitati conducant. Hinc meritò S. Augustinus in Pl. 61. hortatur: *Noli timere, permissum facere aliquid Tentatorem; habes enim misericordissimum Salvatorem. Tansum permittitur ille tentare, quantum tibi prodest, ut exercearis, & proberis, ut, qui te nescibas, à teipso inveniaris.*

IV. Ostendat illis, quàm parùm illis Tentator nocere possit, nisi ipsi velint. Eum in finem pulcherrimam illam S. Augustini s. 197. de temp. sententiam illis in memoriam revocet, dum sic loquitur: *Sed dicit aliquis: Si alligatus est (Diabolus) quare adhuc tantùm prævalet? Verum est, Fratres charissimi, quia multùm prævalet, sed tepidis & negligentibus, & DEVM in veritate non timentibus. Alligatus est enim catenis, & ne-*

*Et neminem potest mordere, nisi eum, qui se illi mortifera seculi
tate coniunxerit. Iam videte, Fratres, quam stultus est ho-
mo, quem canis in catena positus mordet. Tu te illi per
cupitates & cupiditates seculi noli coniungere, & ille ad te non pro-
sumit accedere: latrare potest, sollicitare potest, mordere
non potest, nisi volentem; non enim cogendo, sed suadendo
erit, nec extorquet à nobis consensum, sed petit.*

V. Demonstret illis, quàm paratum habeat ad tenta-
tiones suas vincendas auxilium. Nam in primis, sicut olim
bas Moyses Isidoro Monacho ob tentationes Monasterio
re volenti, inmensam quidem ab initio multitudinem
monum ex parte Occidentis ostendit, mox verò ad Orientem
respicere iussit, ibidemque majorem longè SS. Angelorum
auxiliandum illi paratorum copiam monstravit, ita idem
quoque sperare possunt. Præterquam quòd ipse etiam
pro ipsis stet, atque adeò meritò dicere queant: Si DEVS
nobis, quis contra nos?

VI. Jubeat illos præmium, quod ex victoria tenta-
tionum sperare possunt, ob oculos ponere; de quo præclare
Bernardus c. 19. de domo int. ait: *Molesta est lucta, sed præ-
iosa, quia, si habet pœnam, habebit & coronam; non nocet, sed
ubi non est consensus; imò quod resistentem fatigat, vincens
coronat.*

VIII. Ostendat illis, quantopere DEO placere, et
amorem sibi conciliare possint, tentationes fortiter sustinendo;
sicut enim probata amicitia magnam hominibus delectationem
afferre solet, sic quoque DEO comperta Justis fidelibus
in tentatione summopere placet, & perquam illi gratum est
cit. Unde cum S. Gertrudis, ut Blossius c. 4. monil. spir. re-
fert, propter minutiolem defectum sese multum arguens peccat-
isset à Domino, ut illum penitus in ipsa emendaret, atque ab
ipsa auferret, Dominus blandè illi respondit: Et quare velis
ut ego magno honore, & tu ingenti præmio careres? Quod
quandocumque homo studet pro amore meo defectus vincens
tantum mihi honoris ac fidelitatis exhibet, quantum miles
strenuus Duci suo exhiberet, si strenuè seipsum in bello im-
cis opponeret, eosque viriliter prosterneret.

VIII. Proponat iisdem ob oculos solatium & præ-
mium, quod victoriam talem sequetur; si enim tantopere
dicitur

dent, ubi victoriam aliquam insignem de capitali hoste Patritie reportatam audiunt; quanto majus percipient gaudium ac solatium, si Dæmonem velut animæ suæ capitalissimum Hostem ipsi vicerint. Hinc meritorè pius Author l. 2. de imit. Christi c. 9. ait: *Solet sequentis consolationis precedens tentatio esse signum; nam tentationibus probatis celestis promittitur consolatio. Qui vicerit, inquit, dabo ei edere de ligno vitæ. Et iterum: Vincenti dabo manna absconditum. Apoc. 2.* Nimirum sicut Angeli Christo post superatam tentationem cibos cælestes ministrabant, ita DEVS ijs, qui simili modo vicerint, cælestes suas consolationes submittet.

IX. Alias quoque utilitates tentationum ijsdem enarrabit; nam, ut verè iterum Thomas de Kempis l. 1. c. 13. pronunciauit, sunt tentationes sæpe valde utiles, licet moleste sint & graves, quia in illis homo humiliatur, purgatur, & eruditur; imò & probatur juxta illud Deut. 13. *Tentat vos Dominus DEVS vester, ut palam fiat, utrum diligatis eum, vel non, in toto corde, & in tota anima vestra.*

X. Denique non paruum etiam solatium creare poterit, si ipsis narretur, quod olim Christus S. Birgittæ quærenti, quòd tam gravibus tentationibus, & inutilibus cogitationibus vexaretur, respondit: *Hæc vera est iustitia, inquiebat, ut, sicut prius delectabar in vanitatibus mundi contra voluntatem meam, ita modo tibi molesta sint varia, peruersaque cogitationes contra voluntatem tuam. Verumtamen time iudicium meum moderatè & cum discretionè, firmiter semper confidens in me DEO tuo; certissimè enim scire debes, malas cogitationes, quibus mens reluctatur, & quas detestatur, esse purgationem atque coronam. Rodriq. p. 1. tr. 8. c. 29.* Unde merito S. Jacobus c. 1. dixit: *Omne gaudium existimate, Fratres, cum in varias tentationes incideritis, scientes, quòd probatio fidei vestra patientiam operatur, patientia autem opus perfectum habet.* Quod bene agnoscens Abbatissa Sara tredecim annis à fornicationis Spiritu tentata, nunquam oravit, ut recederet ab ea hujusmodi pugna, sed hoc solum dixit: *Da mihi fortitudinem DEVS, uti in vitis PP. l. 6. refertur.*